

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τὸν ἔκτον διατρέχουμεν καὶ δέκατόν μας χρόνον
καὶ μένει πάλιν ἔδρα μας ἡ γῆ τῶν Παρθενῶνων.

Ἔτος χίλια καὶ ὀκτακόσα καὶ ἑνενήντα σὺν ἑννιά,
νέοι πόλεμοι λυσσώδεις μὲς ἑστὸν ψεύτη τὸν ντουνιζέ

Τῶν ὁρῶν μας μεταβολή, ἐνδιαφέροντα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — ὁ κ τ ῶ φ ρ ά γ κ α εἶ ν α ι μ ὁ ν ο .
Γιὰ τὰ ξένα ὁμως μέρη — δέ κ α φ ρ ά γ κ α καὶ ἑ σ τ ὸ χ έ ρ ι .

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσελεπῆ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῆ
πρὸς δύο εἰκοσάφραγκα, καὶ ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρώνη δι' αὐτὰ Ταχυδρομείων τέλη.

Εἰκοστή τοῦ Νοεμβρίου,
ἐναρξίς Βουλευτηρίου.

Ποῦντος ἑξακόσα καὶ ὀγδοῦντα τρία,
ἑάπλωμα, λιακάδα καὶ φιλοπατρία.

Αἰνίγματα πρὸς λύσιν μὲ νοῦν πολὺν καὶ κρίσιν.

Ἄρου μὲς ἑστὸ βασιλεῖον τῆς σταδιοδρομίας
καὶ αὐτὸς ὁ τύπος ἔταμε πολλὰς καινοτομίας,
ἄρου πολλοὶ συνάδελφοι δημοσιεύουν τώρα
αἰνίγματα ποικίλα,
πρὸς τοὺς λύτας ἅπειρα προσφέρονται τὰ δῶρα,
τὰ λάφυρα, τὰ σκῦλα.

Ἄρου καθεὶς αἰνίγματα συνθέτει καὶ συγγράφει
καὶ εἶν' αἰνιγμάτων ἐποχὴ
καὶ οἱ γριφοὶ πέφτουν σάν βροχή,
καὶ πρὸς αὐτοὺς τῶν νικητῶν ὁ νοῦς περιεστράφη.

Ἄρου γοργὸν τῆς δράσεως κατρακυλᾷ τὸ ρεῦμα,
ὃ δὲ κυρίαρχος λαός, ὁ πόσον ἔχων πνεῦμα,
πρὸ τῶν πολλῶν τροπαίων τοῦ τὸ στόμα τώρα κλείνει
καὶ αἰνίγματα στρυμνὰ Σφιγγῶν ὡσάν Οἰδίπους λύνει.

Ἄρου μὲς ἑστὴν παγκόσμιον τῆς οἰκουμένης δρᾶσιν,
ποῦ τόσας σκέψεις προκαλεῖ,
καὶ τῶν Ἑλλήνων ἡ φυλὴ
δείχνει βαθὺν μυστικισμόν καὶ αἰνιγματώδη κρᾶσιν.

Ἄρου σὲ τούτους τοὺς καιροὺς τοὺς εὐδαιμονεστάτους
εἶν' ἡ φανὴ παράξενον καὶ οἱ Σύμβουλοι τοῦ κράτους

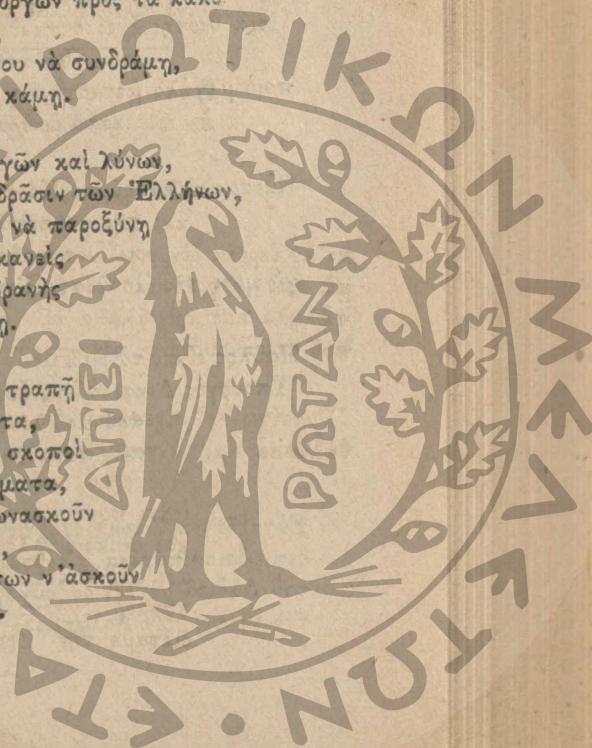
ν' ἀφήσουν ἀνεξάντλητον νομοσχεδίων χύσιν
καὶ νὰ προτείνουν ἑστὴν Βουλὴν αἰνίγματα πρὸς λύσιν.

Ἄρου κατ' ἀπαράβατον καὶ σύνηθες καθήκον
καὶ ὁ κύριος Σιμόπουλος ὁ τῶν Οἰκονομικῶν,
προβάλλων αἰνιγμ' ἄλυτον, ἑστὸ βῆμα θὰ προβάλλῃ
χειροπιαστὸ περίσσευμα γιὰ σίγουρα νὰ βγάλῃ.

Δι' ὅλα ταῦτα καὶ ὁ Ρ ω μ η ὅ ς, ὁργῶν πρὸς τὰ καλὰ
καὶ δὴ πρὸς τὰ ψιλὰ,
καὶ ἐπιθυμῶν τὴν πρόοδον τοῦ τύπου νὰ συνδράμῃ,
καινοτομίας ἀληθείς προτίθεται νὰ κάμῃ.

Θέλει καὶ αὐτὸς, αἰνίγματα δημουργῶν καὶ λύνων,
νὰ συντελῇ μὲ τοὺς λοιποὺς ἑστὴν δρᾶσιν τῶν Ἑλλήνων,
θέλει τὸ πνεῦμα τῶν τῶξυ καὶ αὐτὸς νὰ παροξύνῃ
καὶ νὰ μὴν κάθεται κανεὶς
ἑστὸς καφενέδες ἀδρανῆς
τὰ νύχια τοῦ νὰ ζύνῃ.

Θέλει τὸ πνεῦμα νὰ τραπῇ
πρὸς ὑψηλὰ κηρύγματα,
καὶ πόθων πόθοι καὶ σκοποὶ
νὰ λέγονται μ' αἰνίγματα,
νὰ παύσουν δὲ νὰ φωνασκοῦν
μὲ τόσας συζητήσεις,
καὶ ὅλοι τὸ πνεῦμα τῶν ν' ἀσκοῦν
μὲ σοβαρὰς ἀσκήσεις.

Ἔτσι λοιπὸν ἀσχοῦμενοι νυχθημερόν κι ἡμεῖς,
κι εἰς Στάδια μαρμάρινα κρατύνοντες τοὺς μῦς,
κι ὀξύνοντες τὸ πνεῦμα μας ὀξύτερον τοῦ ξίφους
μ' αἰνίγματα καὶ γρίφους,
θὰ γίνωμεν ὑπέρτεροι καθ' ὅλα, συμπολίται,
καὶ τῶν προγόνων τῶν κλεινῶν,
ποῦ νοῦν δὲν εἶχαν ἱκανόν
νὰ φαίνωνται καθὼς ἡμᾶς τοσοῦτων γρίφων λύται.

Ὅθεν κι ὁ «Ρωμῶς» ἀνοίγει μίαν αἰνιγμάτων στήλην
νεωτάτην καὶ ποικίλην,
καὶ μακάριος ὁ λύτης τῶν στρυφνῶν μας αἰνιγμάτων,
μὴ δραχμὴ θὰ μᾶς πληρώνη,
καὶ θὰ γράφεται στὴν λίστα τῶν περιφανῶν πνευμάτων,
ὅπου δὲν τὰ σβύνουν χρόνοι.

Αἰνίγματα καὶ γρίφοι κι ἔρωτίσεις, παντοειδεῖς τοῦ πνεύματος ἀσκήσεις.

Εἶμαι κράτος κάθε φιάκας,
τῆς φωνῆς, τῆς σακαράκας,
ποῦ σὲ κάνω καὶ γελάς,
χάνομαι γιὰ προκοπὴν,
κι ἂν προσθέσης μὴ καὶ πὶ
τότε γίνομαι μπελλάς.

Ἄψυχος ψυχὴ δὲν ἔχει
καὶ ψυχὴ βαστᾷ καὶ τρέχει.

Θέλω γαλόνι,
σπάθα τρανὴ,
κούφις κανόνι,
Δράκου φωνή.

Ἐρωτῶ πολλοὺς ἐξύπνους, ποῦ ὁ τοῦ πνεύματος τὴν πάλην
τὸ μαλὸ των ἀκονίζουν,
ἄλφα τρία μὴ καὶ κάποια ἀρετὴν μεγάλην
τῶν συγχρόνων σχηματίζουν;

Τὰ Ταμεῖα τοῦ Κουδέρνου ποῖον τρέφουν τρωκτικόν;
τίς ὁδὸς συντομωτέρα φέρει πρὸς τὸ Κεντρικόν;
Ποῖα θεότης ἔχει στήσαι στῆς Ἑλλάδος τὰ βουνά
τὸν ἀθάνατό της θρόνο;
ποῖο μεγάλο μοναστήρι γιὰ τῆς βδέλλαις δαπανᾷ
ἐκατὸ δραχμαῖς τὸν χρόνο;

Εἶμαι καὶ καλοῦμαι Κόντης, καπετὰν ἀνοικτομμάτης
τῆς μουφλούζας τῆς στραβῆς,
κι ἂν προσθέσης κι ἓνα βίς
γίνομαι τῆς Ἰταλίας Ὑπουργὸς καὶ διπλωμάτης.

Παῦλος εἶναι τὸνομά μου, κι ἂν προσθέσης καὶ καρὰ,
Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης ξεφουρνῶ μὴ χαρὰ,
ποῦ μοῦ λένε κάθε τόσο
πῶς παραίτησιν θὰ δώσω.

Εὐταξίαν κι ὑποκλίσεις ὅταν ἔρχεσαι σιμὰ μου,
ἐναντίον πατέρα σ' ἐνθυμίζει τὸνομά μου,
τοῦ Δαδίου μὲ λὲν δαδούχο, μὰ τί σφίγγεσαι, καῦμένες;
τὸν γιαντὶ τὸν Δελαπόρτα νὰ ῥωτήσης πῶς μὲ λένε.

Εἶμαι τῶν Ἰνδῶν λατρεῖα καὶ θεὸς ἀσχημοσύνης,
κι ἂν δρῶ γράμματα μοῦ βγάλῃς κι ἂντ' αὐτῶν προσθέσης,
τότε βλέπεις τῶν Ναυτικῶν ἓναν Ὑπουργὸ μαριόλα,
ποῦ θὰ κάνῃ τεφαρὶκὶ τὸν ἀστακοφάγο Στόλο.

Ἀναργυρία κρύβεται μονάχα ὁ τὸνομά μου
κι οἰκονομία διαρκῆς φροντίς καὶ νόσημά μου,
τὸ δὲ πιστοὺς οἰκονομεῖν
πληροῖ τὴν νόσον τὴν ἐμὴν.

Μ' ἐκάλουν κοσμοκράτορα καὶ δόξαν τῶν αἰώνων,
ἀλλ' ἂν ἐκ τῶν γραμμάτων μου πετάξῃς ἓνα μόνον
κι ἐπιπροσθήσης ἂντ' αὐτοῦ κατάληξιν εἰς ἄνος,
κυττάξεις διπλωμάτη
μὲ τὸ μονόκλ' ὁτὸ μάτι,
ποῦ τοῦχει στείλει τ' Ὀσμανιὲ τῆς Πόλις ὁ Σουλτάν.

Τὸνομά μου λήγ' εἰς ντοῦρος
κι εἶμαι στρατιώτης ποῦρος
μὲ κανονισμοὺς στρατοῦ,
ραπατάου ραπατοῦ.

Ἦμουν βασιλεὺς τῆς Σπάρτης,
τόρα τσέλιγκας καὶ μάρτυς,
ποῦ προσμένω μὲ σεκλέτι
πότε θάλλω ὁτὸ Δοβλέτι.

Πάνος εἶναι τὸνομά μου, κι ἂν προσθέσης καὶ καρὰ,
τότε γίνομαι λελέκι μὲ δρὸ σκέλη τρομερά.

Ἡ φωνὴ μου κεραυνώνει,
τὸνομά μου στεφανώνει,
μέσα κι ἔξω φιγουράρι τὸ ἦηλό μου τὸ καπέλο
καὶ τοῦ Κόντη καὶ τῶν ἄλλων δαιμονίζω τὸ τσερβέλο
ἂν δρῶ γράμματα μοῦ βγάλῃς κι ἂντ' αὐτῶν προσθέσης,
γίνομ' ἓνας δραγουμάνος.

Πῶς καλεῖται Βουλφῶρος παραλῆς μὲ μπαρμπετόνια
καὶ Μινίστρος ὁτῆς μπαρμπέτας τάλησμόνητα τὰ χρόνια;
Πῶς καλεῖται κι ἓνας πρῶην Ὑπουργὸς καὶ Βουλευτὴς
Σύρου καὶ Θηβῶν κατόπιν, κι Ἰσπανιόλος Πρεσβευτὴς,
μὲ πολὺ μεγάλα γένεια, ποῦ τὸν βάζουν σὲ μπελάδες,
καὶ νοικιάζει δίχως νοῖκι κατακαίνουραιο βελάδες;

Τίς ὁ τρεῖς πολέμους ἄψας
καὶ τὰ χέρια κόψας ράψας;
Ποῖος εἶναι σκυλοπέτσι
καὶ νεάζων γέρο-Κρόνος;
ποῖος εἶναι κοκορέτσι
καὶ σταυραετὸς συγχρόνως;

Εἶμ' ἓνας λέβης φλογερός, ποῦ τρέμων θὰ τὸν ἴδῃς,
κι ἂν βγάλῃς δρὸ μοῦ γράμματα καὶ μοῦ προσθέσης ἰδῇς,
τότε μὴν κάνῃς χωρατὰ κι ἐν οὐ παικτοῖς μὴν παίξῃς,
γίνομαι φλόξ ποῦ πυρπολεῖ,
κι ἄλλοίμονο καὶ τρεῖς ἄλλοι,
ἂν λέγεσαι Καραμπουρνοῦ καὶ κάστρο τῆς Πρεβίξης.

Πῶς γίνετ' εὐκολώτερα μὲς ὁτὸ νερό μὴ τρύπα;
πῶς εἰμποροῦν νάλθουν νερά
καὶ μπόλικα καὶ καθαρά
χωρὶς τὸν Μπέκμαν τὸν σοφό, χωρὶς τὸν Σουμαρίπα;

Ἐνας Ἑγγλέζος δοδαρὸς κι ὁ Φασουλῆς ὁ ζωηρός.

Φ. — Καὶ λοιπὸν, Τζῶν Μποῦλ Ἑγγλέζε, ποῦ πονεῖς τὴν Ἑγ-
[γλιτέρα,

θέλεις ὁ Ζουμπέρ κι οἱ Μπόερς νὰ κοποῦνε πέρα πέρα;
πλήρωσε κι ἐμὲ νὰ πάρῃς τὸν νταῖ σταυραετὸ
Χαηλάντερ, Βολοντίαρ ὁτῆς Ἀγγλίας τὸν στρατό.
Ἄν τοὺς Ἀγγλοὺς δὲν συνδράμουν τῶν Ρωμηῶν σταυραετοὶ
θὰ χαθοῦν ἀδίκως Λόρδοι καὶ παράδες δυνατοί.
Πλήρωσε νάλθω μαζί σου τὸν ἀδόξαστο ν' ἀλλάξω
κάθε Μπόερς μαχητοῦ,
τένι μι τοῦ κῆπ δὴ μάνυ, πάρε με γιὰ νὰ φυλάξω
τὸ ταμεῖο τοῦ στρατοῦ.
Ἀχ χάβ, Ἑγγλέζε, μπήην, ἦμουν ὁτῆ Μακεδονία
κι ἄμολούσα μπαταρίαις κατὰ τὴν Καραμπουρνία,
ἐντ' ἀφτερουόρτες, κατόπιν μὲ καμπόσους ποδαράδα
πῆγα ὁτῆν Φιλιπιάδα.

Ὅρὲ κύττα φουστανέλα καὶ φλοκάτα καὶ τσαρούχι...
ποῖος Ἑγγλέζος, ποῖος Σκωτσέζος τέτοιο νταῖλκι σοῦχει;
Κύττα καὶ τὸν Περικλέτο καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς νταῖδες,
ροῦλ Μρετάνια, ζήτω ζήτω, τοὺς λεοντιδεῖς τοὺς εἰδες;
ἓνας ἀπὸ τούτους εἶμαι σὰν μὲ πιάση τὸ μπουρίνι
κι ἐν πολέμῳ κι ἐν εἰρήνῃ.

Ὅρὲ πρὰ νὰ δίνῃς λίραις, ὁρὲ πρὰ κι ἐγὼ νὰ πέρνω,
καὶ τομάρια Μποῦρς νὰ γδέρνω.
Ὅρὲ πρὰ νὰ κάνῃς ἔτσι,
πρὰ ν' ἀπλώνῃς τὸ ποδάρι,
πρὰ νὰ τρῶς τὸ κοκορέτσι,
νὰ βαρῇς καὶ τὸ γιογκάρι.

Ὅρὲ πρὰ νὰ τρίβῃς μέσα ψύχα ψύχα κουραμάνα,
πρὰ τὸν κλέφτικο νὰ σέρνῃς ὁτῆ ραχοῦλα τοῦ βουνοῦ,
πρὰ κι ὁ διάολος νὰ πέρνῃ τὸν πατέρα καὶ τὴν μάννα
κάθε Μπόερς στραβοκάνη, καθενὸς Ἀφρικανοῦ.

Πρὰ νὰ πάμε ὁτῆν Ὁράγγη
νὰ τοὺς πάρωμε φαλάγγι,
πρὰ νὰ τρέχῃς νὰ χουγιάζῃς,
πρὰ τὸ δαμασκι νὰ βγάλῃς,
καὶ παπούτσι νὰ τὸ κόβῃς καὶ νὰ σκούζῃς λέρ μπαλερ
καὶ νὰ πιάῃς τὸν Ζουμπέρ
νὰ τὸν φέρνῃς ὁτὸν Οὐάιτ...
γιές, βέρυ γουέλ, ὀλράιτ.

Νὰ γελάς μὲ τοὺς χαλέδες,
νὰ μουντζώνῃς τὰ τουφίγια,
καὶ νὰ ρίχνῃσαι ὁτῆς Λαῖδες,
ὁτῆς μπουτῆγκαις, ὁτὰ μπιπτεῖα.

Πρὰ τὰ δόντια νὰ τροχίζῃς,
ρεμπελιὸ νὰ βασιλεύῃς,
πρὰ τὸ πλιάτσικο ν' ἀρχίζῃς
κι ἡ ρεμοῦλα νὰ δουλεύῃ.

Πρὰ νὰ λές τοὺς ἄλλους βρόδια,
ποῦ πεθαίνουν ὀλοένα,
πρὰ νὰ φεύγῃς μὲ τὰ πῖδια,
πρὰ νὰ φεύγῃς μὲ τὰ τραῖνα.

Πῶς λήγεται τὸ τέμενος, ποῦ κάθε στρουγγα μπαίνει,
κι ἂν βγάλῃς ἓνα γράμμα τοῦ βαθεῖα πληγῇ σημαίνει;
Πῶς εἰμπορεῖς νὰ κοπανᾷς καθουρδιστὸν ἄερα;
ποῖον τὸ μόνον ὄνειρον παντὸς κηφηναριεῦ;
πότε τὰ ψάρια βγαίνουνε χαρούμενα ὁτῆν ξέρα;
ποῖα σχέσις μεταξὺ Ζαήμη καὶ ψαριεῦ;

Πῶς ἔμπορεῖς νὰ κυνηγήσῃς μὲ τὸν ἀραμπᾶ λαγό;
πῶς ἔμπορεῖς νὰ μὴν κοιμᾷσαι τὰ νυκτεῖρα ὁτῆ Βουλῆ;
ποῖα γράμματα ἀπαρτίζουν ἓναν πρὶν Πρωθυπουργὸ
μὲ ρεπούμπλικα, σακάκι, καὶ κατάχρυσο μαλλί;

Ποῖο καρὰβι φτερωτὸ
εἶναι τώρα σὲ ταξειδί;
τί σημαίνει τὸ ρητό:
ἀδρὸ ὁτὸ λάδι, τρεῖς ὁτὸ ξύδι;»

Ποῖος νυφάδων κυνηγὸς
δὲν ἐτσάκωσε πουλί;
ποῖος πρῶην Ὑπουργὸς
τριαντάφυλλον δηλοῖ;

Ποῖα κυρία ὁτὸ μπαλκόνι
μὲ τὴν πόλκα τῆς μαλλόνει;
ποῖα τετράποδα γκαρίζουν
κὰν μεγάλα κὰν μικρά;
τί πετούμενα μαυρίζουν
καὶ φωνάζουν κρᾶ κρᾶ κρᾶ;

Ποῖος τοῦ Βόλου Βουλφῶρος ὁμοιοκαταληκτεῖ
μ' ἄλλον Βουλευτὴν τοῦ Βόλου, τὸν Ἀντώνη τὸν Καρτάλη;
οἱ ποῖο μέρος γεροῦσια πολεμάρχων ἐκλεκτῇ
ἔλουν τοὺς πολέμους κρίνει συμπεράσματα νὰ βγάλῃ;

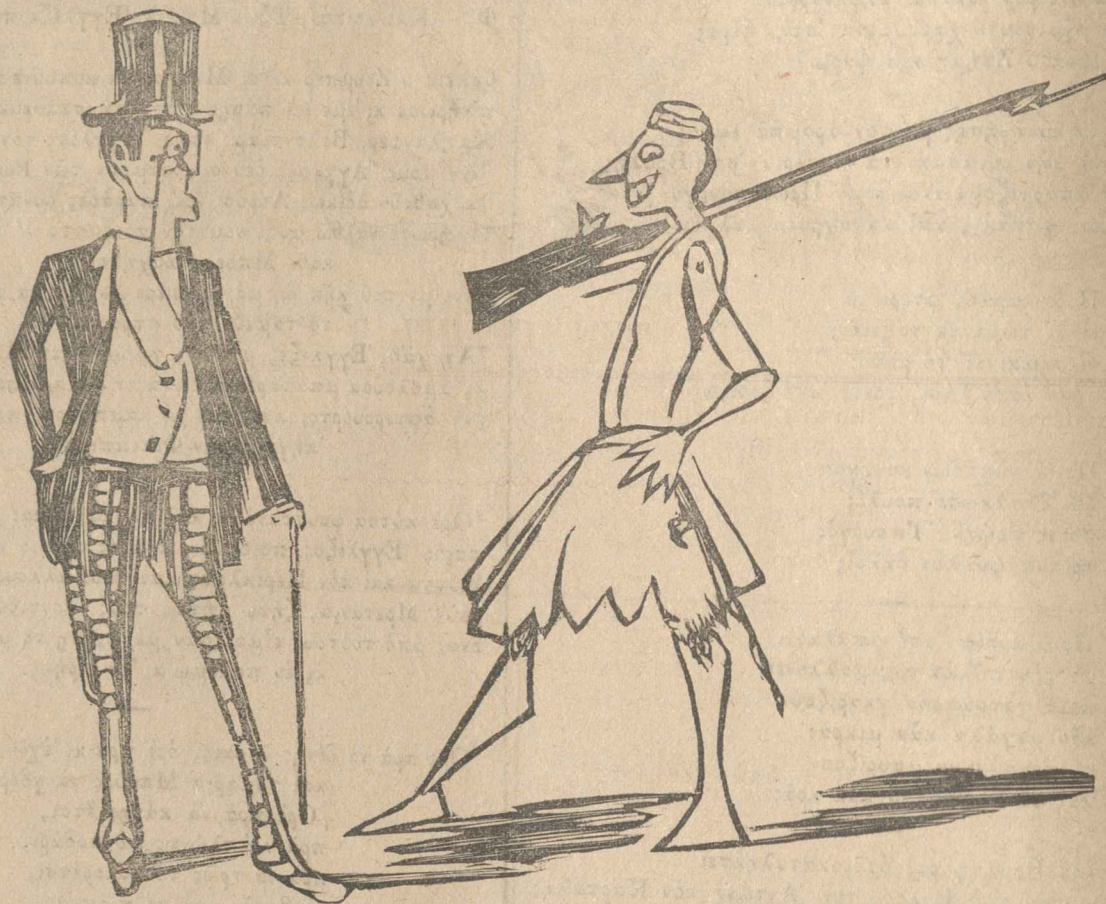
Τὶ πάλιν τῆς θαλάσσης ἐσυμβόλιζε τὸν Στόλον
ὅταν πῶσαι ναυμαχίαις τὸν ἐλάμπρυναν μεγάλαις;
ποῖον τὸν κτὸν ἐκεῖνο, ποῦ σπουδαῖον παίξει ρόλον
ὁτῶν Ρωμηῶν τῶν νεωτέρων τῆς πολεμικαῖς φευγάλαις;

Ποῖα βρωμερὰ ζωῖφια τὸ κρέας μαγαρίζουν;
πότε τοὺς ἀπεντάδες των οἱ σκύλοι δὲν γνωρίζουν;
γιατὶ παραξενεύεται κανεὶς τὸ καλοκαίρι;
ποῖας φυλῆς ὁ τράχηλος ζυγὸν δὲν ὑποφέρει;
ποῖον λαὸν ἀδέσμευτον τὸν ἐπλάσεν ἡ φύσις
νὰ θρᾷ μὲς ὁτὸν καφφενὲ δεσμῶν κι ἄλυσσεις;

Ποῖα τῆς γλώσσης τὰ μακρὰ καὶ πόσα τὰ βραχεῖα;
πῶς βγαίνει ἀρχαιοφίλος σουφροποιῶν ἀρχαῖα;
ποῦ πᾶσι τόσο φώσφορον ἀνδρῶν λογιωτάτων;
ποῦ συνειθίζουν οἱ Ρωμηοὶ νὰ κάνουν τάπατά των;

Ποῖος ἔπρεπε φιλόσοφος ἀρχαῖος ν' ἀναζήσῃ
μὲς ὁτῆν κορμίαν γενεᾶν Μενίππων ὀξυφώνων;
ποῖος μὲ λίγώτεραις γραμμαῖς ἔμπορεῖ νὰ ζωγραφίσῃ
ποῖα μεγάλα φάσκελα πρὸς χάριν των συγχρόνων;

Αὐτὰ λοιπὸν εἰς τὸ κοινὸν προτείνωμεν πρὸς λύσιν
συνάδοντα μὲ τῶν Ρωμηῶν τὸ πνεῦμα καὶ τὴν φύσιν,
εὐχόμεν παντάπασιν μικρὰν ἀμφιβολίαν
πῶς οἱ θὰ τὰ λύσετε μὲ τόσῃν εὐκολίαν.

Πρά νά κρύβης 'στό σελάχι
 ὅ,τι τύχη κι' ὅ,τι λάχη,
 ἐντ' νότ' ἄη φάρδιγκ, ἤγουν 'στοῦ πολέμου τὴν ἀντάρα
 νά μὴ μείνῃ μιὰ πεντάρα.

Πρά νά βλέπῃς σὰν πανοῦκλα
 τὸν πεζὸ καὶ τὴν καθβάλα,
 πρὰ τοῦ Κροῦγερ τὴν χεροῦκλα
 νά τὴν κόβῃς μὲ τὸ πάλα,
 καὶ 'στοὺς δρόμους νά τὴν σέρνῃς
 μολυβένια καὶ ξερῇ,
 καὶ πεσκέσι νά τὴν φέρνῃς
 γιὰ τὸν μπάρμπα Θεόδωρῃ.

Πλήρωσε νά λθῶ μαζί σου, κύρ 'Εγγλέζε πῶς σέ λέν,
 νά μὲ πᾶς 'στὸν Ρόδδερς Μπουλλερ καὶ τὸν Λόρδο Τσαμπερλαίν,
 νά μὲ πᾶς κι' εἰς κάθε Λόρδο, ποὺ πολέμους κόβει ράβει,
 νά τὸν σκιάξω μὲ τὴν λόρδα τῆς ξυλίνιας μου κοιλιᾶς,
 κι' ἡ φυλὴ τῶν 'Αφρικάνδερς μιὰ φορὰ νά καταλάβῃ
 τί θὰ 'πῃ Σταυραετάνδερς, 'Τσαρουχάνδερς καὶ 'Τσολιᾶς.

Καὶ καμπόδαις ποικιλίαις,
 μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Νέον 'Ημερολόγιον τοῦ Σκόκου, τεῦχος πρώτης,
 ποῦ 'στὰς σελίδας του σφριγᾷ καὶ σφύζ' ἡ λογιότης,
 ἄρθρα, πεζὰ, ποιήματα, καὶ εἰκόνων ποικιλία,
 καὶ πρόσωπα διαπρεπῆ πολλῶν ἐξοχότητων,
 τὸ κάνουν πρῶτον ἀληθῶς 'στὰ πρῶτα τὰ βιβλία
 καὶ κόσμον βιβλιοθηκῶν ἐκ τῶν ἀπαραιτήτων.

Τὶ Λεξικὸν 'Ελληνικὸν θαυμάσιον ἐκδίδει
 ἐκεῖνο τὸ Κατάστημα τοῦ Κωνσταντινίδου.
 Τύπος καὶ χάρτης ἑκτακτος, κομψότατον τὸ σχῆμα,
 πολὺ τιμὸν πραγματικῶς ἐφοδίων καὶ κτήμα.

Ὁ ρέκτης 'Αραβαντινός,
 'Ασκληπιάρχης μας δεινός,
 ὁγκώδη τόμον ἔγραψεν ἀντάξιον βραβείων
 περὶ τῶν μικροβίων,
 ποὺ ζοῦν ἀόρατα παντοῦ τῆς οἰκουμένης ὅλης,
 ἐκδίδει Κάρλος ὁ Μπὲκ, γνωστὸς βιβλιοπώλης.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμηοῦ μας, παρλαπίπα πατριώτου,
 ἀριθμὸς τριαντατρία, εἰς τὸν δρόμον τοῦ Διδότου.